

6 Hagrid mu zřejmě zapomněl říct něco, co má udělat, jako zaklepat na třetí cihlu vlevo, aby se dostal do Příčné ulice. Přemýšlel, jestli má vytáhnout hůlku a začít klepat na turniket mezi nástupišti devět a deset.

V tu chvíli těsně za ním prošla skupinka lidí, a on zachytil několik slov z toho, co říkali.

„ – samozřejmě tam bylo plno mudlů –“

Harry se prudce otočil. Pronesla to jakási baculatá žena, která mluvila se čtyřmi chlapci. Všichni měli ohnivě rudé vlasy a všichni před sebou tlačili stejný kufr jako Harry – a každý z nich si vezl sovu.

Harry s bušícím srdcem vyrazil se svým vozíkem za nimi. Zastavili se, a proto zůstal stát také, dost blízko, aby slyšel všecko, co řeknou.

„Jaké číslo, že má to nástupiště?“ zeptala se matka chlapců.

„Devět a tři čtvrtě!“ zapištělo malé děvčátko se stejně rudými vlasy, které se jí drželo za ruku.

„Mami, proč nemůžu –“

„Ještě nejsi dost velká, Ginny, a teď buď zticha. Tak Percy, ty půjdeš první.“

Chlapec, který vypadal nejstarší, zamířil k nástupišti číslo devět a deset. Harry ho sledoval a dával pozor, aby nezamrkal a něco mu neuniklo.